

5P 22/44

INKRA

PISMO MŁODZIEŻY
KONFEDERACJI
NARODU ≈ Nr. 2

ROK I

Warszawa, wtorek 21 marca 1944 r.

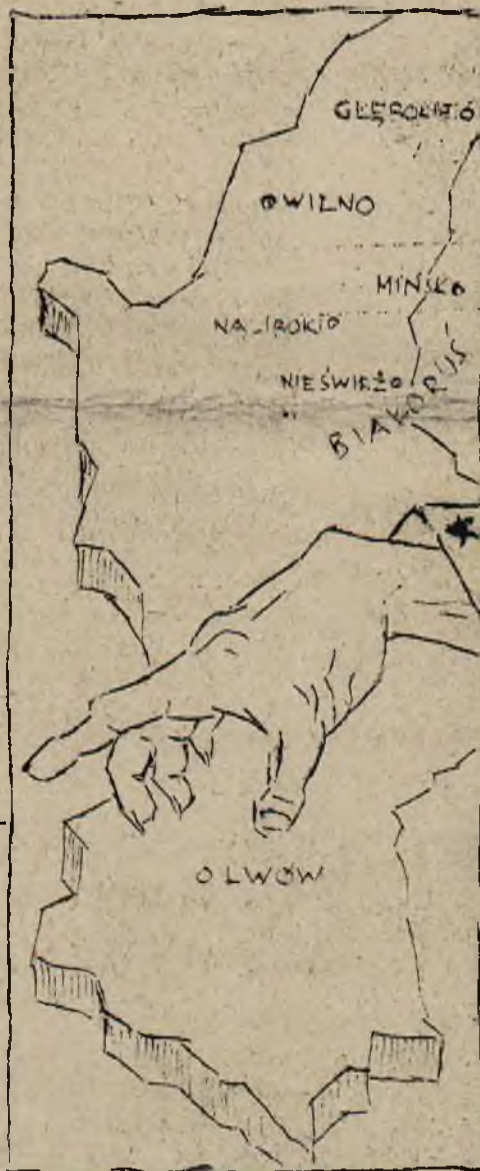
NR. 2 -

W Y M O W N Y B I L A N S

/Wz3/Pokojowe tendencje Rosji wobec Polski, których wykładnikiem mają być obecne żądania Rosji poparte przez Churchilla i uznane przez niego jako tego, co "uważane jest za słuszne i sprawiedliwe", ilustruje bilans wymownie dziejowy stosunków polsko-moskiewskich.

Od pierwszego napadu moskiewskiego na ziemie polskie/1494/ to jest od zarania niepodległości państwa moskiewskiego minęło do chwili obecnej cztery i pół wieku. W ciągu tego okresu Polska prowadziła z Rosją 21 wojen, w tym cztery powstania, sprowokowane przez Rosję uciskiem. Na te 21 wojen tylko 3 wszczęte były przez Polskę/razem z udziałem Księstwa Warszawskiego w wojnie napoleońskiej/, przy czym wszystkie trzy miały na celu odebranie ziem w poprzednich wojnach Polsce przez Rosję zabranych. Polska nie prowadziła z Rosją ani jednej wojny zaborczej, nawet po rozbięciu W.Ks. Moskiewskiego i zdobyciu stolicy Moskwy, odebrała tylko te ziemie, które Rosja przedtem jej wydarła/i to nie wszystkie/, podczas kiedy wszystkie wojny prowadzone przeciw Polsce przez Rosję były wojnami zaborczymi.

Na 21 wojen polsko-rosyjskich tylko trzy razy zawierano pokój zostawany przez Rosję dziesięć wojen nie miało żadnego traktatowego zakończenia, względnie zakończyło się wydaniem jednostronnej konwencji przez Rosję, reszta zaś wojen zakończyła się rozjemami. Ogółem nie licząc pokojów, zawierano 9 rozjemów na pewną określoną ilość lat, z czego 4 razy zostały zrealizowane przez Rosję, a tylko 5 dobiegło końca w przewidzianym terminie. Polska nie naruszyła warunków ani jednego rozjemu i ani jednego pokoju.

Polska zawierała tylko trzy razy pokój z Rosją, a więc formalnie były tylko trzy długotrwałe wojny, przerywane od czasu do czasu rozjemami. Od zrzucenia zwierzchnictwa tatarskiego przez W.Ks. Moskiewskie do pierwszego napadu na Polskę upłynęło tylko 14 lat, od "pokoju wieczystego" /1508/ do najbliższego napadu na Polskę zaledwie 4 lata, od pokoju polanowskiego/1634/ do

do najbliższego napadu na Polskę 20 lat, od pokoju ryskiego do napadu w 1939 r. - 18 lat. W sumie więc na 464 lata istnienia państwa Rosyjskiego tylko 56 lat przypada na okres pokoju z Polską.

Pierwszy okres wojen/do "pokoju

/dok.zo str.1/
 wieczystego"/kończy się utratą
 przez Polskę znacznych obszarów w
 dorzeczu Desny górnego Pońca, Oki
 i Dźwiny. Drugi okres wojen/do po-
 koju polanowskiego/kończy się odzy-
 skaniem przez Polskę prawie wszyst-
 kich utraconych poprzednio obszarów
 wreszcie trzeci okres/do traktatu
 ryskiego/kończy się utratą prez

Polskę prawie całego dorzecza Dnie-
 pru. W traktacie ryskim Polska uzy-
 skuje wschodnie granice z okresu
 drugiego rozbioru Polski. Obecnie
 Moskwa rząda granic, które idą ja-
 szcze dalej, niż zachodnie jej gra-
 nice po trzecim rozbiorze Polski.
 Żąda czwartego rozbioru Polski.

" N I E D A M Y W S C H O D U P O L S K I "

Wśród społeczeństwa polskiego,
 /szczególniej starszego/panuje
 przekonanie, że Polska na wschodzie
 kończy się. Jest to mniemanie nie
 mające żadnego oparcia w rzeczywi-
 stości, a tym groźniejsze, że idzie
 na rękę naszemu tysiącdziesięcio-
 letniemu okupantowi. Obowiązkiem
 każdego Polaka, bez względu na wiek
 jest walka z zabobnem "rosyjsko-
 ści" naszych ziem na wschodzie.

Umieszczone poniżej głosy lud-
 ności Mińszczyzny są argumentem
 w tej walce. Język białoruski, to
 takin sam dialekt polski, jak gwa-
 ra góralska, czy kaszubska. Polak
 rozumie ją bez trudu. Ludność tam-
 tych terenów garnie się do pol-
 skości, etnicznie i historycznie
 mamy prawo i obowiązek upominać się
 o te tereny.
 Gdy oddziały uderzenia walczą za

Bugiem, gdy Rząd Rzeczypospolitej
 w Londynie trwa nieugięcie na sta-
 nowisku integralności ziem pol-
 skich, młódzież polska wraz z
 całym pokoleniem wychowanym w wo-
 lnym państwie obiecać musimy: nie
 oddamy wschodu!

Nie zostawimy białoruskich roda-
 ków, na pastwę bolszewizmu w ra-
 zie potrzeby krwi, przypieczętu-
 jemy nasze prawo, do tego, co sza-
 chrajstwo dyplomatów pragnie nam
 wydrzeć, a co bez względu na warto-
 ść materialną jest taką samą
 częścią Polski jak Poznań, Kraków,
 i Warszawa.

Z I E M I E Z A B U G I E M
 N A L E Ż A D O P O L S K I !
 I B Ę D A P O L S K I E !

D A B O J U

Hej białarusy! Czas nam da boju!
 Bić maskalou, z ajeczyzny prahnać!
 Rodnaja Polszcza, my za Taboju
 Pojdzim za miły kraj pomirać!

Musim uspomnić słaunyja hody
 Jak karalom nasz Zyhmunt był
 Biu jon maskala u czas niauzhody
 A maskal tojże strachu wyu.

Dosyć ciarpielim, bolsz nie czekajma
 Boh pasyżaje nas u boj
 Szto jość wojstraje u ruki chapajma
 Sam uzbroisz sia - inszych uzbroj.

/dok.wiersza ze str.2/

Nie raniej spakoj nam zawitaje
 Nie raniej unożny ułożym miecz
 Aż w naszym kraji wolność zażjaje
 Aż my prahonim maskala precz

Wiernucca naszymi ludzi da kraju
 Pole adzieniecca runiu i u kożas
 Budziem pry Polsczy u naszym raju
 Tedy paczujecca radości hożas.

 Miensk Litouski 1943 h.

 Autorem tej bojowej pieśni, którą dziś śpiewa młodzież białoruska,
 jest 19-letni Białorusin z okolic Mińska Litewskiego.

Objaśnienia słów pieśni "Da boju", na ostatniej stronie.

G Ł O S Z B I A Ł O R U S I

Jak z mora straszliwa rosna w miarę powodzenia oręża bolszewickiego żądania Moskwy co do Polskich ziem wschodnich. Topór, który nas Mińszczan rąbał przez lat dwadzieścia zawisł oto nad połową obszaru Rzeczypospolitej, Rząd Polski broni granic uchwalonych traktatem ryskim. O nas nie myśli nikt.

Polsko! woła do ciebie lud twój własny, lud, który przeżywał przez lat dwadzieścia całe piekło bolszewickiej niewoli z całą grozą przesładowań tak ciężkich jakich nie znają dzieje, lud, któremu wydarto Boga i splugawiono kościoły; któremu wydarto ziemię i którego terrorem zmuszają do obłudy i klamstwa. Woła do ciebie ziemia z której rozległ się przed 170 laty potężny krzyk Rejtana-ziemia, która wydała Kościuszkę i Mickiewicza-
Polsko! Białorusi pragnie być zjednoczona z Tobą!

Polsko! wiesz o tem jako i my wiemy, że po układach pokojowych, powinna powrócić do ciebie każda ziemia, która przez wieki była Twoją i na której żyją Polacy-bez względu na to czy jest bogatą czy ubogą, czy była gnębiona przez Niemców czy Moskali, czy stoją na niej fabryki i

rozwijają się kopalnie, czy tylko szumią lasy i stoją bagna ubogie.

Polsko! nie zaparliśmy się Ciebie pod terrorem katan, nie zaparliśmy się Ciebie w lochach podziemnych, oczekując śmierci za Ciebie, nie zaparliśmy się Ciebie mrąc z głodu i zimna w dalekich drogach syberyjskich, nie zaparliśmy się Ciebie kiedy wróg wydzierał nam naszych synów i córki-i Ty Polsko nie zaprzecz się nas przed światem - mówią Ci, Polsko o sprawiedliwości ci i o rozsądku.

Czy sprawiedliwością byłoby oddać nasz wierny lud białoruski, który pragnie Boga i ziemi, który związany był z Tobą przez wieki całe, który garnie się do Ciebie, którego gwara jest zbliżona do mowy polskiej, więcej niż do rosyjskiej, ten lud łagodny i dobroduszny, który nienawidzi kołchozów i bolszewizmu, i wśród którego trafiają się komuniści ni mniej ani więcej, niż we wszystkich krajach europejskich - czy byłoby sprawiedliwością oddać ten lud na pożarcie potwornej bestji sowieckiej? I czy byłoby rozsądkiem wzmocnić kilkanaście milionów naszego odwiecznego wroga, aby z tym większą siłą na nas

przy najbliższej sposobności udaremnić? Myślę i mówią tak ci, którzy nie znają ani naszego ludu białoruskiego, ani ponurego chłonego narody piekła, którym jest państwo sowieckie.

W puszczy Nalibockiej rzucone już zostało hasło walki i pomsty za podstępny mord dokonany przez desantów bolszewickich na dowódcach partyzantek polskich dn.1 grudnia 1943 r. Walka objęła niemal całe białoruskie pogranicze od Głębokiego do Nieświeża. Biorą w niej udział Polacy i Białorusini i oto owe bandy sowieckie, przed którymi cofa się już zdemoralizowana już na wschodnim froncie armia niemiecka, uciekają w popłochu przed garstką naszej dzielnej młodzieży. Na tę

krwawą, którą przelewamy u granic Polski zaklinamy was bohaterscy rodacy nasi walczący w podziemiach nie zapominajcie o nas. Nie zapomnijcie o nas Wy, którzy stanowicie nasz Rząd i bronicie Sprawę Polski w Londynie, gdy wróg żąda od Was ustąpienia prawie połowy Polski - odpowiedzcie mu żądaniem zwrotu Mińszczyzny, krwawiącej ustawicznie pod jego jarzmem przeklętym. Wierzę nam Mińszczanom, którzy patrzymy z bliska na przebieg walk sowiecko-niemieckich. Wróg nasz bolszewik wyczerpany jest i słaby, a jeśli posuwa się naprzód to tylko dzięki temu, że żołnierz niemiecki do frontu wschodniego jest zniechęcony. Przed zapałem bojowym żołnierza polskiego, armia bolszewicka pierzchnie jak w roku 1920.

Mińszczanin

Mińsk Litewski - 25 luty 1944 r.

^/Wymienione tu miejscowości zostały oznaczone na mapce/str.1/

-----000-----

H Y M N P A R T Y Z A N T Ó W P U S Z C Z Y
N A L I B O C K I E J .

O Boże, któryś jest na niebie
Wyciągnij sprawiedliwą dłoń.
Wołamy z puszczy dziś do Ciebie
O polski duch, o polską broń.

Skrusz topór ten co nas druzgocze
Do wolnej Polski wrócić daj,
Niech będzie twierdzą nowej mocy
Nasz dom...nasz kraj, nasz dom...nasz kraj.

W puszczech drzew błogosław Panie
Przysięgę naszą we dniach prób,
Cokolwiek zdarzy się i stanie,
Nie damy Kresów - to nasz ślub.

O Boże któryś jest na niebie
Wyciągnij sprawiedliwą dłoń,
Wołamy z puszczy dziś do Ciebie
O polski duch, o polski kraj.

Młody partyzant białoruski

Nalibocki grudzień 1943

Wodzisław z Włodawy

" Z ŻYCIA UDERZENIOWCA "

Wstęp

Zamieszczone poniżej urywki wspomnień "Z życia Uderzeniowca" nie mają na celu, ani swą formą, ani swą treścią wywierać jakiegokolwiek działania propagandowego, lub politycznego, są wzięte prosto z życia z chwil w których mieliśmy jedną z najprzyjemniejszych i najszcześniejszych chwil w naszym życiu, kiedy czuliśmy się całkowicie wolni z mocnością otwartej walki z wrogiem, naprawdę bezgranicznie szczęśliwi, zdobywaliśmy wtedy tam za Bugiem wzruszenia i najmocniejsze nasze przejścia bojowe.

Życie Uderzeniowca-Polskiego Partyzanta, na ziemiach wschodnich nie jest, ani lekkie, ani łatwe. Wymaga dużego wysiłku psychicznego i jeszcze większego wysiłku fizycznego. Obfituje zarówno w momenty triumfu jak i klęski, jak harde życie, które ma swoje radości i bóle.

Momenty najmocniej pozostałe w pamięci w tym miejscu podajemy.

PIERWSZY TRIUMF

Wyjazd z M. odbył się nadspodziewanie dobrze i bez przeszkód. W zatłoczonym pociągu na wschód, zmieściliśmy się i zniknęli doskonale zarówno nasze Kb i RKM-y jak i wojskowe plecaki, konspiracyjnie owinięte szarym papierem, a mocno wypchane granatami.

Emocja zaczęła się dopiero przy przesiadaniu, na pogranicznej stacji G.G. i "Reichs Kommissariat Ostland" na pociąg, który miał nas powieźć na południe. Stacja w N. jest mówiąc technicznie nieprzyjemna. Zgodnie z opinią oddziału stwierdziliśmy, że w rodzaju niemieckiej policji, na tak małą stację, to

naprawdę, 13.11.45, przekraczająca elementarne zasady dobrego wychowania, a czekanie 4 godz. na następny pociąg wtedy gdy wyżej wymienieni "gentelmani" przeprowadzają ciężką rewizję wśród podróżnych stanowczo powinno być zlikwidowane.

I właśnie z powodu tych rewizji mieliśmy pierwszą emocję. Rzecz była zresztą nie słychanie zwyczajna. Poprosto jednego z żandarmów zainteresowałam/zaiste zabsolutnie z niezrozumiałych powodów/mocno wykładany plecak Zbyszka K. Obejrzał go, "pomacał" i nic nie mówiąc wyszedł z poczekalni. Wrócił jednak nie

długo w towarzystwie dwóch "kolegów" i wszyscy zaczęli podobnie paczki oglądać. Przy pierwszej byliśmy spokojni, przy drugiej również, przy piątym plecaku wstaliśmy, a przy szóstym... Przy szóstym jeden z "gentelmanów" odwrócił się i zobaczył nas z rękami w kieszeniach i niewinnymi uśmiechami na twarzach. I tu właśnie było dość emocji. Żandarmi porozmawiali ze sobą i prędkim krokiem wyszli. że

szeniach i niewinnymi uśmiechami na twarzach. I tu właśnie było dość emocji. Żandarmi porozmawiali ze sobą i prędkim krokiem wyszli. że

/dok.ze str.5/

jednocześnie nasz pociąg nadjechał, więc już nie czekaliśmy na nich, lecz szybko wsiadliśmy i ruszyliśmy w dalszą drogę.

-----0000-----

Objaśnienia do wiersza " D A B O J U " /ze str.2/

Objaśnienia słów białobruskich: / Da boju-do boju/prahnać-przegnać/
 /rodnaja-rodzona/Polaszcz-a-Polska/ za toböju-zatoba/ pomirać-umierać/
 /uspomnić-przypomnieć/słaunyja hody-sławne gody/karalom-królem/
 /u czas nieuzhody-w czas niezgody/Boh-Bóg/sioñnia-dzisiaj/w boj-w bój/
 /szto jość wojstroje-co jest ostrego/u ruki chapajma-chwytajmy do rąk/
 /nie raniej-nie wcześniej/zawitaje-zawita/ u nożny-w pochwy/prahonim-
 -przegonim/wiernucca-wierny/adzieniecca-przybrana/rañniu-runia/u kożos-
 -w kłos/budziem pry Polaszczy-będziem przy Polsce/u raj-u w raj-u/
 /paczujecca-uczujecie/hožas-okrzyk/.

POKWITOWANIA: Mioduny 40 zł. Kotek 1000 zł.

